

Sygn. akt II KZ 40/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 5 grudnia 2017 r.,

w sprawie M. G.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego-
Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt V Ka [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt V Ka [...] wraz z uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 31 marca 2017 r., w sprawie VII K [...], M. G. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych, przy ustaleniu, że wysokość jednej stawki wynosi kwotę 10 zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zaś po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt V Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W dniu 3 listopada 2017 r. skazany G. złożył w administracji Zakładu Karnego w P. wniosek o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego wraz z

uzasadnieniem (k. 499 - 500). Zarządzeniem z dnia 8 listopada 2017 r. Zastępca Przewodniczącego V Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. odmówił przyjęcia wniosku jako złożonego po terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku.

W dniu 16 listopada 2017 r. skazany wniósł zażalenie, w którym stwierdził, że złożył wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego w prawidłowym terminie (k. 505 - 506).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 457 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k., jeżeli sąd odwoławczy zmienia lub utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, sporządza uzasadnienie wyroku na wniosek strony złożony w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Z kolei jak stanowi przepis art. 422 § 2a k.p.k., jedynie dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w art. 422 § 1 k.p.k. biegnie od daty doręczenia mu wyroku, a nie od daty ogłoszenia. Termin do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego i doręczenie stronie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem jest terminem zawitym, co oznacza, że dokonanie czynności procesowej po jego upływie nie wywołuje skutków prawnych.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że skazany złożył w administracji Zakładu Karnego w P. wniosek o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem w dniu 3 listopada 2017 r. (k. 500). Tymczasem wyrok Sądu odwoławczego ogłoszono w dniu 24 października 2017 r., co oznacza, że wniosek powinien być złożony do dnia 31 października 2017 r. (włącznie). W tej sytuacji zastępca przewodniczącego V Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. nie mógł wniosku tego przyjąć. Odmowa przyjęcia nie jest zatem dotknięta żadnym naruszeniem prawa, co w konsekwencji prowadzi do utrzymania zaskarżonego zarządzenia w mocy.

Analiza akt przedmiotowej sprawy dowodzi, iż zarówno obrońca skazanego, jak i sam skazany (pozbawiony wolności) zostali prawidłowo powiadomieni o terminie rozprawy odwoławczej (k. 490, 474), przy czym skazany także o możliwości składania wniosku o doprowadzenie go na rozprawę odwoławczą, z którego to uprawnienia skorzystał. Z protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 24 października 2017 r. wynika, że na ogłoszenie wyroku stawili się zarówno obrońca skazanego, jak i skazany osobiście – został bowiem doprowadzony z Zakładu Karnego (k. 496).

Twierdzenie skazanego, jakoby złożył wniosek o uzasadnienie wyroku w dniu 31 października 2017 r. w administracji Zakładu Karnego w P., nie znajduje oparcia w aktach sprawy. Chociaż sam wniosek datowany jest na dzień 30 października 2017 r., to decydujące znaczenie dla obliczenia upływu terminu zawitego ma data stempla administracji Zakładu Karnego, na którym figuruje dzień 3 listopada 2017 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[aw]